

DR. RAMON MORET

amics han estat absolts i per tant reconeguda **oficialment** la seva actitud absolutament legal, ahir, com avui, de vertaders representants del poble i dels seus governs legals.

També volem esmentar el to despectiu amb que determinats setmanaris han anat donant compte d'aquest procés; tots aquests detalls ens hauran de servir per a fer una fitxa moral exacte d'uns quants individus que exhibeixen una aparent honestedat, de la qual tan lluny n'estant!

El Consell de Guerra a Girona

Dilluns passat, a la caserna d'Artilleria, es celebrà un Consell de guerra per a veure i fallar la causa instruïda pel capità d'infanteria, Sr. Antoni d'Ibarra, contra els ciutadans d'Olot Ramon Aubert Cros, Joan de Garganta, Ramon Moret, Josep Canal i Ramon Calm, pel suposat delictes d'auxili a la rebel·lió.

Presidia el Tribunal el tinent coronel d'artilleria, senyor Busquets.

De l'apuntament es desprèn que el dia 5 d'octubre de 1934, el ja anomenat Ramon Aubert va rebre del delegat d'Ordre Públic de Girona, senyor Oliva, i encomanant-li la constitució d'una comissió gestora que devia fer-se càrrec de l'Ajuntament, i nomenant per a ella els avui processats, sota la presidència del citat Ramon Aubert.

Vista l'ordre rebuda, es reuní la corporació municipal i es verificà el traspàs de poders, aixecant-se la corresponent acta.

Ramon Aubert dóna compte més tard de la proclamació de l'Estat Català a Barcelona, recomanant als assistents que guardessin la major calma i cordura, evitant desordres.

El fiscal en un curt informe ha demanat la pena de quatre anys de presó correccional per a Ramon Aubert i la de tres anys, també de presó correccional, per a cada un dels altres processats.

L'advocat senyor Joan Domingo i Alemany ha llegit la seva documentadíssima i eloqüent defensa dels processats. Diu que no hi hagué tal destitució de l'Ajuntament per part dels processats, ja que aquests obraven en virtut d'una ordre del Comissari d'Ordre Públic de Girona, en ús de les seves facultats legals. Afegeix que el propi alcalde d'Olot, senyor Coll, s'apressà a donar possessió dels càrrecs als avui processats, prova evident de què ho considerava un nomenament legal.

El Defensor, SR. JOAN DOMINGO

Llegeix a continuació la còpia de l'acta aixecada.

Fa remarcar que a Olot no va haver-hi alteració d'ordre públic, ni víctimes, ni actes de rebel·lió. Prova que a Olot no va proclamar-se l'Estat Català, i que solament Ramon Aubert va notificar des del balcó de l'Ajuntament que a Barcelona s'havia proclamat l'Estat Català. No va afegir cap comentari i sí va recomanar que no s'alterés l'ordre públic. Cal remarcar que quan Ramon Aubert va fer aquesta notificació, tota la ciutat d'Olot ja la coneixia per mitjà de la ràdio.

En quant als altres processats, diu que no varen tenir cap intervenció en els fets.

S'extèn en consideracions d'ordre jurídic per a provar la plena inculpabilitat dels processats, dels quals fa un sentit elogi de les seves dots personals i intel·lectuals que els adorna, ultra altres de valor moral que exposa.

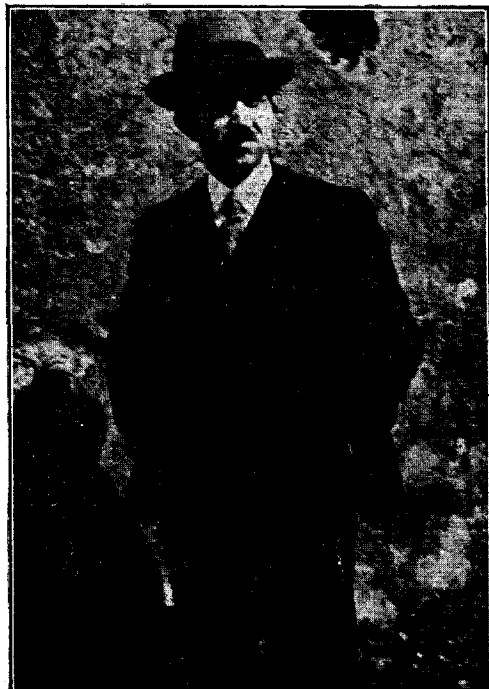
El senyor Domingo acaba la seva substanciosa defensa demanant la lliure absolució dels seus patrocinats.

La vista ha quedat llesta per a sentència, la qual no serà feta pública fins i tant no l'aprovi l'Auditor.

«Algunos pensarán o estarán diciendo, si no lo han dicho ya: «Pero eso que usted propone es la restauración del bienio.» ¡Ah! no, de ninguna manera. A mi también me va a llegar el turno de hablar del bienio y las cosas que yo diré ese día puede que hagan hablar a las piedras. Pero estoy esperando —y la espera va a ser larga por lo visto— a que se acaben de decir todas las tonterías i simplezas que la política de las Constituyentes sugiere a nuestros adversarios. Después me llegará a mí el turno. Pero mientras tanto, bueno será decir que esta propaganda por la coalición electoral y con este plan político y parlamentario a desarrollar por todos los partidos que la integren, donde quiere que esten, con su fisonomía propia, mandando o no mandando, ya no es el bienio, ya no. ¡Cuántos que se horrorizan del bienio lo van a echar de menos! (Rialles i aplaudiments).

«Habréis oído hablar continuamente, y es un tópico que suple la oquedad mental de muchas gentes, habréis oído repetidas veces hablar a las derechas españolas de la necesidad de hacer de España un Estado fortísimo?. Y esto. ¿qué es? ¿Qué es un Estado fortísimo? ¿Una fortaleza asentada sobre mazmorras y erizada de cañones? ¿Es este el Estado con que sueñan los conservadores o las extremas derechas españolas?»

(Del discurs de Manuel Azaña)

JOAN DE GARGANTA